Lietas Nr. C16103513
Lietas arhīva Nr. C-1035-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2013.gada 18.decembrī

Jēkabpils rajona tiesa: tiesnesis V.Čeraps,

rakstveida procesā izskatot civillietu /pers. B/, /personas kods///, maza apmēra prasībā pret /pers. C/, /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu,

k o n s t a t ē j a

prasītājai un atbildētājam ir kopīgi bērni –/datums/dzimusī meita /pers. D/, personas kods /personas kods/,/datums/dzimusī meita /pers. E/, /personas kods/, un/datums/dzimušais dēls /pers. F/, /personas kods/. Bērni atrodas prasītājas aprūpē. Atbildētājs materiālo palīdzību bērnu uzturēšanai nesniedz.

Prasības pieteikums tiesā saņemts 2013.gada 10.oktobrī. Prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus bērnu /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ uzturam Ls 60 mēnesī katram, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

2013.gada 11.oktobrī atbildētājam nosūtīts prasības pieteikums un noteikts paskaidrojumu iesniegšanas termiņš līdz 2013.gada 11.novembrim.

Saskaņā ar 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1}panta otro daļu, tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi un dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Atbildētājs nav atspēkojis prezumpciju par dokumentu saņemšanu.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājs rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis. Iebildumus pret pieteikumu nav cēlis.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Lietu tiesa izskata rakstveida procesā, par ko pusēm ir paziņots 2013.gada 22.novembrī (lietas 20.lapa).

Novērtējot lietā esošos un pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar iesniegto dzimšanas apliecību /numurs/ /pers. D/ vecāki ir: tēvs /pers. C/ un māte /pers. B/ (lietas 6.lapa).

Saskaņā ar iesniegto dzimšanas apliecību /numurs/ /pers. E/ vecāki ir: tēvs /pers. C/ un māte /pers. B/ (lietas 7.lapa).

Saskaņā ar iesniegto dzimšanas apliecību /numurs/ /pers. F/ vecāki ir: tēvs /pers. C/ un māte /pers. B/ (lietas 8.lapa).

No Krustpils novada pašvaldības 27.09.2013. izziņas Nr.19.2-4/46 redzams, ka nepilngadīgie bērni /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ un prasītāja /pers. B/ ir deklarēti un dzīvo vienā dzīvesvietā (lietas 9.lapa).

Saskaņā ar prasībā norādītajiem apstākļiem, un lietas materiāliem, tiesa secina, ka bērni atrodas mātes aprūpē un ikdienas apgādībā.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa nosaka tēva un mātes pienākumu bērnu uzturēšanā samērā ar viņu mantas stāvokli līdz laikam, kad bērni var paši sevi apgādāt, norādot, ka šis vecāku pienākums neizbeidzas, ja bērni nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Civillikuma 179.panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" (turpmāk – Noteikumi) katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus - katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba

algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Ministru kabineta noteiktā minimālā mēneša darba alga šobrīd ir Ls 200, tādēļ minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kas jānodrošina katram no vecākiem, neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, bērnam līdz 7 gadu vecumam ir Ls 50 mēnesī, bet bērnam no 7 gadu vecuma ir Ls 60 mēnesī.

Tā kā prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja Latvijas Republikā noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, tad tiesa nevērtē prasītājas un atbildētāja spējas un mantisko stāvokli uzturēt bērnu, kā arī nevērtē bērna uzturam nepieciešamo uzturlīdzekļu apmēru. Uzturlīdzekļus minimālajā apmērā savam bērnam ir jāspēj nodrošināt katram vecākam, neskatoties ne uz mazturību, ne trūcību, ne kādiem citiem apstākļiem.

Uzturlīdzekļi no atbildētāja piedzenami no prasības iesniegšanas dienas, proti, no 2013.gada 10.oktobra, jo ar prasības celšanas dienu prasītāja uzsāka īstenot savu aizskarto interešu aizsardzību tiesā. Minētais atbilst bērna interesēm un tiesu praksei (sk.Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 27.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-254).

Tādejādi ir pamats apmierināt prasītājas prasījumus par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem noteiktā minimālā uzturlīdzekļu apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu „Tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai". Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa „prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu" – šajā lietā tas ir Ls 2160 lati.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu par prasību, kas novērtējama naudas summā: no 1501 lata līdz 5000 latiem — 225 lati plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 1500 latus. Tātad par šo prasījumu maksājamā valsts nodeva ir Ls 251,40. Tādejādi no atbildētāja piedzenama valsts nodeva Ls 251,40.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, otro daļu no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistīties izdevumi par prasības pieteikuma, tiesas pavēstes un citu tiesas dokumentu izsūtīšanu un izsniegšanu Ls 4,39 apmērā (lietas 2.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam atbildētājam sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu nosakāms labprātīgas izpildes termiņš – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 42., 190., 204.^{1} un 250.^{25} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt un piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, par labu /pers. B/, /personas kods///, uzturlīdzekļus no 2013.gada 10.oktobra /pers. D/, /personas kods/, /pers. E/, /personas kods/, un /pers. F/, /personas kods/, uzturam Ls 60, katram, ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai.

Prasītājas labā piedzenamās uzturlīdzekļu summas samaksa veicama AS /Nosaukums/ kontā Nr./numurs/.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, valsts labā valsts nodevu Ls 251,40 (divi simti piecdesmit viens lats un 40 santīmi) un ar lietas izskatīšanu saistītos tiesas izdevumus Ls 4,39 (četri lati un 39 santīmi).

Sprieduma labprātīgai izpildei par naudas summu piedziņu valsts labā noteikt 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2013.gada 18.decembra, kasācijas sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Tiesnesis V.Čeraps